

IOSEPHI
ACOSTAE
È SOCIETATE
TEIESV,
CONCIONES DE
ADVENTV.

Id est de omnibus Dominicis & Festis die-
bus à Dominica vigesima quarta post Penteco-
sten vsque ad Quadragesimam.

*Quarum numerum & locum Index
initio praefixus ostendit.*

Res verò, & insigniores Scripturæ locos tractatos
duo alij Indices continent.

De la libreria de el Sr. D. de Saldaña

SALMANTICÆ,
Apud Ioannem, & Andreã Renaut fratres.

M. D. XCVII.

Licencia del Padre Christo-

ual de Ribera, Prouincial.

CHRISTOPHORVS de Ribe-
ra Prouincialis Societatis Iesu in Pro-
uincia Castellæ, potestate ad id mihi
facta à Reuerendo admodum Patre Claudio
Aquauiua Præposito nostro Generali, facul-
tatem concedo vt Conciones de Aduen-
tu, à Patre Iosepho de Acoſta noſtræ Socie-
tatis, olim Sacræ Theologiæ profefſore com-
poſitæ, & eiufdem Societatis grauium, do-
ctorumq; hominum in diuino approbata, ty-
pis mandentur: in quorum fidem has literas
manu noſtra ſubſcriptas, ſigilloque noſtro
munitas dedimus. Vallisoleti, die prima
menſis Februarij, anni 1597.

*Christophorus
de Ribera.*

1

DOMINICA
VIGESIMA QUARTA
POST PENTECOSTEN,
CONCIO PRIMA:

Cum videritis abominationem desolationis, quae dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat, &c. Matth. 24.

ON sine magna ratione, consilioque perutili Ecclesia provida mater, & sapiens, Dominicam hanc constituit totius anni ultimam, eamque habere voluit primæ Dominicæ adventus, quæ caput est, atque initium Ecclesiastici temporis; neque disjungi has duas inter se passa est, quanvis supersint aliæ de numero earum, quas vagantes vocare solemus: sed ita eas interponi iussit, ut hæc semper esset extrema, totusque annus hoc tãquam optimo limite clauderetur. Cuius rei si causam ex me quaeritis, cum nihil agat Ecclesia Christi, nisi consideratè, & prudenter, illam facile asserere possum, quod hæc ultima Dominica summopere cum illa prima consentiat, sitque utriusque argumentum idem, finis sæculi, diesque iudicij: idem proinde utriusque institutum, & communis utilitas, timor Dei, & bonæ vitæ integritas. Perfecto enim circulo, ut Philosophi tradunt, idem est punctum, & initium, & finis. Itaque annum constat tunc esse perfectum, ut Macrobius etiam scribit, [cum Sol ad id signũ

Pars prima, consulto Ecclesiam initio, & exitu anni, iudicij diem proponere.

Macrobius Saturnalis libri 1. cap. 4.

A se denovo

Index rerum.

Verbum Dei esse granum frumenti,
humanam eloquentiam paleas. in
Sexages. C. 2. p. 1. pag. 525
Verbum Dei a quo, & in quo loco
serendum. ibid. p. 2. pag. 527
Verbum Dei in paucis ad fructum
vsque peruenit. ibid. p. 3. pag. 530
Verbum Dei audientium quadru-
plex conditio. ibidem. C. 3. p. 1.
pag. 538
Ex operibus magis quam ex verbis
quisque cognoscitur. D. 2. Ad-
uent. C. 3. p. 5. pag. 94
Veritas male accipitur. ibidem. C.
1. p. 3. pag. 78
Veritatis studium & laus. D. 3. Ad-
uent. C. 3. p. 2. pag. 118
Viduae honestae mores. D. infra octa-
v. Natiuit. p. 7. pag. 251
Vigiliarum laus. D. in Septuag. C. 3.
p. 2. pag. 496
Vindicta Dei quo tardior, co gra-
uior. in fest. S. Stephani, part. 4.

pag. 201
Virgines impudicum prodire recu-
sare debent. D. infra octau. Epi-
phan. C. 1. p. 3. pag. 544
Vita aeterna & gratia, & iustitia est.
D. in Septuag. C. 4. p. 1. pag. 505
Vita aeterna praemium & merces bo-
norum operum. ibidem. C. 5. p. 3.
pag. 509
Vitia spinis comparantur. D. in Sexa-
ges. C. 4. p. 1. pag. 548
Vocationi diuinae qua celeritate re-
spondendum. D. in Quinquages.
C. 4. p. 3. pag. 574
Voluptates corporis esse spinas
cruentas. D. in Sexages. C. 4. p. 2.
pag. 551
Vxor qualis esse debeat in virum.
D. 2. post Epiphan. p. 5. pag. 380
Vxor qualis esse debeat erga fami-
liam. ibidem. p. 7. pag. 383. qualis
erga liberos. ibid. p. 6. pag. 382.
vide educatio.

FINIS.

SALMANTICA.

Apud Ioannem, & Andream Renaut fratres.

1597.

Esta tassado este libro a tres marauedis el pliego.

